

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 300/09-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 7. októbra 2009 predbežne prerokoval sťažnosť A. H., B., vo veci namietaného porušenia jej bližšie nešpecifikovaného základného práva postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C 173/2003 a Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 14 Co 350/08 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť A. H. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bolo 9. júna 2009 doručené podanie A. H. (ďalej len „sťažovateľka“), z obsahu ktorého vyplynulo, že sťažovateľka ním namietala zdĺhavosť súdneho konania, ktoré sa v jej veci viedlo na všeobecných súdoch.

Sťažnosť nespĺňala náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20, § 50 a § 53 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), pretože sťažovateľka neoznačila konkrétne konanie okresného súdu,

ktorým malo byť porušené jej základné právo, a sťažnosť neobsahovala ani presné označenie základných práv a slobôd podľa Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), prípadne Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktoré mali byť týmto postupom a rozhodnutiami všeobecných súdov porušené, ani návrh rozhodnutia (petit).

Ústavný súd preto výzvou z 11. júna 2009 upozornil sťažovateľku na náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom, ako aj na skutočnosť, že jej sťažnosť tieto zákonom predpísané náležitosti nespĺňa. Vo výzve, ktorá jej bola doručená 24. júna 2009, ústavný súd podrobne poučil sťažovateľku o skutočnostiach, ktoré musí obsahovať návrh na začatie konania pred ústavným súdom (akej veci sa týka, kto ho podáva, proti komu smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy, presné označenie, ktoré základné práva alebo slobody sú podľa navrhovateľa porušované). Sťažovateľka bola súčasne upozornená na neprípustnosť návrhu v prípade nepreukázania, že vyčerpala opravné prostriedky alebo právne prostriedky, ktoré jej zákon na ochranu jej základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na použitie ktorých je oprávnená podľa osobitných predpisov. Zároveň sťažovateľku poučil o tom, že v konaní pred ústavným súdom musí byť právne zastúpená advokátom, a vyzval ju, aby v lehote 15 dní od doručenia výzvy nedostatky svojej sťažnosti v rámci svojich možností odstránila. V závere bola upozornená aj na to, že v prípade, ak podanie v určenej lehote nedoplní, ústavný súd môže jej podanie odmietnuť (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde) alebo odložiť (§ 23a zákona o ústavnom súde).

Na túto výzvu sťažovateľka reagovala podaním zo 6. júla 2009 doručeným ústavnému súdu 9. júla 2009 a označeným ako „*Odstránenie nedostatkov podania*“, z ktorého vyplýva, že namieta zdĺhavosť konania, resp. nepriamo porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 13 C 173/2003, ako aj Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 14 Co 350/08. V závere ústavný súd žiada, aby urýchlil uvedené konania.

Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľka aj napriek podrobnému poučeniu ústavného súdu nedoplnila svoju sťažnosť v stanovenej lehote a ani neskôr (až do dňa jej predbežného prerokovania) v súlade s požiadavkami obsiahnutými vo výzve ústavného súdu z 11. júna 2009.

Z obsahu podaní sťažovateľky adresovaných ústavnému súdu vyplýva, že jej sťažnosť nemá viaceré zákonom predpísané náležitosti, ktoré v celom rozsahu bránia ústavnému súdu v jej predbežnom prerokovaní.

Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľka nereagovala na obsah výzvy ústavného súdu a dosiaľ nepredložila ústavnému súdu splnomocnenie na svoje zastupovanie v konaní pred ústavným súdom advokátom napriek tomu, že na odstránenie tohto nedostatku bola vyzvaná a ani nepodala žiadosť o ustanovenie advokáta v konaní pred ústavným súdom. V tejto súvislosti ústavný súd uvádza, že od povinného zastúpenia advokátom, ktoré vyžaduje ustanovenie § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde, nie je možné upustiť.

Sťažnosť sťažovateľky nespĺňa okrem toho ani ďalšie náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 ods. 3 a § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Sťažnosť neobsahuje najmä návrh rozhodnutia (petit), ktorého sa sťažovateľka od ústavného súdu domáha, vymedzený presne, určito a zrozumiteľne (v súlade s čl. 127 ústavy a § 56 zákona o ústavnom súde), teda takým spôsobom, aby mohol byť východiskom pre rozhodnutie ústavného súdu v uvedenej veci (II. ÚS 37/02, III. ÚS 78/02, III. ÚS 17/03, III. ÚS 306/04), a ani riadne odôvodnenie a označenie jej základného práva, ktorého porušenie sťažovateľka namieta postupmi jednotlivých porušovateľov.

Keďže sťažnosť sťažovateľky ani po doplnení nespĺňa zákonom vyžadované náležitosti, ústavný súd ju po predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

Ústavný súd nad rámec toho poznamenáva, že krajský súd vo veci sťažovateľky napokon 29. septembra 2009 rozhodol tak, že potvrdil prvostupňové rozhodnutie okresného súdu a po doručení tohto rozhodnutia účastníkom konania bude sťažovateľkou namietané konanie právoplatne skončené, teda stav právnej neistoty bude odstránený, pričom podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu sa ochrana základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy poskytuje iba v čase, ak porušovanie práva trvá (III. ÚS 20/00, II. ÚS 12/01, III. ÚS 305/07).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. októbra 2009